

TIDNINGEN

SLÄKTDATA

Medlemsblad för Föreningen SLÄKTDATA

Nr 2 2003

Sjökaptenen Emil Bergdahls memoarer
börjar i detta nummer på sidorna 7-9

LEDAREN

Hög aktivitet under verksamhetsåret

Aktiviteten i föreningen under det gångna verksamhetsåret har varit hög.

Ett resultat av våra gemensamma ansträngningar kommer efter sommaren att dimpa ner i din brevlåda – Släktdatas CD! Fyll till brädden med nyttigheter för dej som släktforskar: alla Släktdatas c:a 500 register med nu över 1,1 miljoner poster finns med, intressanta artiklar om släktforskning och hur du kan använda datorn i din släktforskning, utvärdering av nyttiga program, en steg-för-stegkurs för hur du arbetar med bilder, medlemsmatrikel och mycket, mycket annat intressant.

Alla medlemmar kommer således att få denna CD i september. Under Släktforskardagarna i Ronneby, där föreningen Släktdata kommer att vara representerad i en monter, kommer vår nya CD att vara en het nyhet! CD:n kommer att säljas till självkostnadspris till de, som inte är medlemmar. Men även för de som i Ronneby väljer att bli medlemmar i vår förening, kommer CD:n att vara gratis!

Arbetet med att utveckla föreningens tidning har under våren resulterat i att ytterligare två personer knutits till tidningen: Lennart Johansson i Kungälv förstärker redaktionen och Jan-Ove Frantzich i Borås kommer att göra tidningen.

Uppdraget som tidningsmakare utannonserades i förra numret av föreningens tidning och vi fick flera svar och det genvaret glädde oss i styrelsen – det visar att intresset att arbeta ideellt utan ersättning är stort hos våra medlemmar! Vi hoppas att tillskottet av dessa nya medarbetare skall göra en bra föreningstidning ännu bättre, med fler läsvärda artiklar om både släktforskning och data. Vi hälsar Lennart och Jan-Ove välkomna till tidningen ...

År 2005 kan tyckas långt borta, men redan nu planeras Släktforskardagarna. Föreningen Släktdata har tillsammans med Dis-Väst och GRS, Göteborgs-regionens Släktforskarförening, ansökt om att få arrangera Sveriges Släktforskarförbunds Riksstämma och Släktforskardagarna i Göteborg 26-28 augusti 2005. Kronhuset och Göteborgs Stadsmuseum är tilltänkta lokaler för utställning och föreläsningar och riksstämman planeras hållas i Kristine kyrka (Tyska kyrkan)! En miljö fylld av historia: Kronhuset, där 1660 års riksdag hölls och Stadsmuseet, där Svenska Ostindiska kompaniet hade sitt huvudkontor, lager och auktionssal. Och i närheten ligger residenset, där Karl X Gustaf plötsligt dog den där februaridagen 1660...

Under våren har en gemensam grupp med representanter för de tre föreningarna planerat och arbetat fram ansökan. Temat är helt naturligt "Porten mot väster" – Göteborg har ju alltsedan tillkomsten varit landets andningshål mot väst och under åren 1865-1895 passerade många emigranter staden på sin väg mot det stora landet i väster. En mycket spännande miljö för alla släktforskare – vi tror att Göteborg har mycket att intressant och spännande att erbjuda både släktforskare och deras familjer 2005! Förbundet kommer under sommaren att ta beslut om vi får arrangemanget om två år – vi håller tummarna!

Jag vill också passa på att tacka alla medarbetare i Släktdata för era stora, ideella insatser under det senaste verksamhetsåret – jag lovar att nästa år blir minst lika fyllt med spännande utmaningar!

Sommaren står för dörren, även om den har lite trögt just nu – utanför mitt fönster på Näset regnar det ymnigt! Ta väl vara på blomstertiden och ladda batterierna för en ny, spännande säsong med släktforskning, och snart kommer Släktdatas CD i en brevlåda nära dej...

Christer Engstrand

FORSKARSTUGAN

Adress: 3:e Långgatan 39, Göteborg

- Vidare info kommer på vår hemsida i augusti.
- Räkna med "Högtidlig invigning i September".
- Föreningen SLÄKTDATA, Dis-Väst, GRS i samarbete med Förbundet samarbetar om en Forskarstuga för våra medlemmar och vi räknar med att komma igång efter sommaren.

DATORANVÄNDNING I SLÄKTFORSKNING

Vi släktforskare har verkligen tagit till oss datorn och Internet som de suveräna hjälpmedel de är för oss i utövandet av vårt stora fritidsintresse. Tanka ned och läs mer om Släktforskarna och datorerna i en färsk uppsats, författad av Annelie Jonsson, Falköping från:

<http://www.geocities.com/falbygd/c-uppsats.htm>

Källa: Nättidningen Rötter <http://www.genealogi.se>

SLÄKTDATA

är en ideell förening för släkt- och datorintresserade.

Föreningen bildades 1989.

Föreningen verkar för att sprida information om såväl släktforskning som datorteknik för densamma.

Föreningen verkar också för att framställa dataregister till låg kostnad över födda, vigda och döda.

Föreningen upptar medlemmar från hela Sverige och övriga nordiska länder.

Styrelsemedlemmarna finns upptagna på denna sida.

Medlemsavgiften är 125 kr per år och inkluderar TIDNINGEN SLÄKTDATA.

Prenumerationsavgiften för TIDNINGEN SLÄKTDATA är 125 kr per år. Medlemsavgiften/prenumerationsavgiften betalas till föreningens **postgiro 410 40 40 - 3**

Föreningens adress är:

SLÄKTDATA
c/o Gösta Dryselius
Nedergårdsgatan 18
416 54 GÖTEBORG
gostad@algonet.se

Föreningens hemsida:
<http://www.slaktdata.org>

TIDNINGEN SLÄKTDATA utkommer med fyra nummer per år. Bidrag i form av artiklar, notiser och tips är välkomna. De skickas till Per Liljeström. Redaktionskommittén förbehåller sig rätten att redigera insänt material. Privata annonser och upplysningar tas in gratis i mån av plats.

Nästa manusstopp:
15 augusti 2003

Nästa medlemsmöte:
Höstmöte på Nordengården
Lördag 18 oktober 2003 Kl 11.00

ISSN 1102-7894

Styrelse för SLÄKTDATA 2003-2004

Ordförande **Christer Engstrand**
christer.engstrand@telia.com
Hammarvägen 174
421 65 Västra Frölunda
031-28 83 70

Vice ordförande **Björn Bergdahl**
bjorn@ibbab.se
Hällesås 6452
427 51 Billdal
031-91 07 87 Fax 031-91 14 14

Sekreterare **Håkan Hansson**
hakan@scansigma.se
Uppegårdsvägen 1
426 69 Västra Frölunda
031-29 75 71 Fax 031-29 75 71

Kassör, red. led. **Gösta Dryselius**
gostad@algonet.se
Nedergårdsgatan 18
416 54 Göteborg
031-84 34 08 Fax 031-84 34 08

Ledamot **Charlotte Börjesson**
charlotte.borjesson@telia.com
Tenorgatan 8
421 38 Västra Frölunda
031-47 80 93

Suppleant **Eva Holmén**
eva.holmen@mbox302.swipnet.se
Fiolgatan 2
421 41 Västra Frölunda
031-45 64 85
Suppleant **Björn Jönsson**
bjorn.jonsson@tamro.com
Ulvedalsgatan 31
442 43 Kungälv
0303-189 04

Redaktion för TIDNINGEN SLÄKTDATA

Lars Hellgren
lars.hellgren@mbox300.swipnet.se
Sparvvägen 7
434 96 Kungsbacka
0300-213 33

Lennart Johansson
lennart.030359190@telia.com
Trollhättevägen 5C
442 32 Kungälv
0303-591 90

Per Liljeström
per-lilje@swipnet.se
Vänskapen 3 e
443 34 Lerum
0302-131 91 Fax 0302 - 131 91

Jan-Ove Frantzich
jan-ove.frantzich@telia.com
Finnvävgatan 7
507 34 Brämhult
033-24 85 65

Ring innan Du faxar – faxen kan vara frånkopplad!

INNEHÅLL:

Ledare	2
Föreningsinformation	3
Verklighetens Efraim Långstrump	4
På gång hos ARKION	5
Den svenska historielösheten	6
Minnen ur mitt liv	7
Köpa ny eller begagnad dator	10
Att lägga ett släktregister på handdatorn	11
Mormonernas register	12
Begravda i Stockholm 2002	13
By- och gårdsregister	13
Centrala soldatregistrets databas	13
Källkritik och gamla anor	14
Nya register i SLÄKTDATAs arkiv	15
Kalendarium	16

Verklighetens Efraim Långstrump

Här berättas den otroliga historien om verklighetens Efraim Långstrump.

Av Christer Engstrand.

Artikeln är hämtad från nätplatsen <http://historiska-personer.nu>

Han var oerhört stark, rik som ett troll och kung i Söderhavet. Alla känner Pippi Långstrumps pappa, men det fanns också en förebild i verkliga livet.

Sjömannen Carl E Pettersons släktingar kan fortfarande berätta om hans äventyr.

”Stundom är verkligheten underbarare än sagan.” En tidningsartikel från 1924, publicerad i tidningen Allsvensk samling, inleds med de orden. Pappersarket är gulnat och skört, bilden blek. De framträder ändå tydligt: Kung Carl I med sin fru Sindu och två av deras nio barn, som alla fick svenska namn: Elsa, Villy, Hans, Anna, Erik, Karl ... Artikeln finns på Världskulturmuseet i Göteborg, arkiverad tillsammans med brev och fotografier som Carl Emil Petterson skickat till Sverige från Söderhavet.

Egentligen hette han Carl Emil Petterson och var född 1875 i Sollentuna. Carl var bara 17 år gammal när han 1892 mönstrade på ett fartyg för att se sig om i världen. Det blev tufft, skeppsbrott följde på skeppsbrott. Men på juldagsmorgonen 1904 var det slutseglat när Pettersons fartyg rände in i ett korallrev, sprang läck och försvann i djupet och han spolades upp på den lilla ön Tabár utanför Papua Nya Guinea.

Kung Carl I Petterson av Simberi

Enligt tidningsartikeln beboddes ön av ”en vild stam kannibaler”, men Petterson klarade sig hur som helst undan grytorna. Så småningom förälskade han sig i hövdingens dotter Sindu, som han också gifte sig med. När hövdingen dog fick Calle, helt naturligt, ta över tronen och kungariket. Den skeppsbrutne svensken efterträdde sin svärfar som öns ledare och utropade sig till kung Carl I Petterson av Simberi.

Ön kallas också Fischer Island och om du lyckas hitta den på kartan (det är en liten, liten prick bland många andra små prickar öster om Nya Guinea) så upptäcker du att den är nästan helt rund och bara mäter ungefär en mil i diameter. Som statschef kontrollerade Petterson

landets guldfyndigheter och eftersom han samtidigt ägnade sig åt lyckosamma affärer i kokosbranschen kunde han också leva som en kung.

Calle gjorde sig väldigt omtyckt. Lokalbefolkningen var annars vana vid att de vita behandlade dem väldigt illa, och det förekom många otrevliga former av förtryck, berättar släktingen John Erik Eleby. Carl E Petterson var hans farfars bror, en person som det talades mycket om i släkten. Likheten med Pippis pappa är något som han först på senare år kommit att tänka på. Joakim Langer, son till Pekka Langer, gjorde ett radioprogram om saken efter att ha hittat en notis i sin fars gamla klippböcker. Notisen berättade om Carl E Petterson, sjömannen som flöt iland på en Söderhavetsö, hittade guld, gifte sig med hövdingens dotter och så småningom blev kung. Precis som Pippis pappa. Han blev ju bokstavligen ”negerkung”, som det står i böckerna, och var periodvis väldigt rik. Dessutom var han stark och kraftig, säger John Erik Eleby.

”The strong Charley”

Calle blev plantageägare på ön och fick nio barn med hövdingadottern Sindu. Han gick under smeknamnet ”The strong Charley” och ryktet säger att han en gång ska ha lyft upp en officerare på raka armar och slängt honom i en hibiskusbuske, efter att officeraren uppvaktat hans hustru för närgånget. Både Carl och hans två bröder var kända som starka, vilda och äventyrslystna.

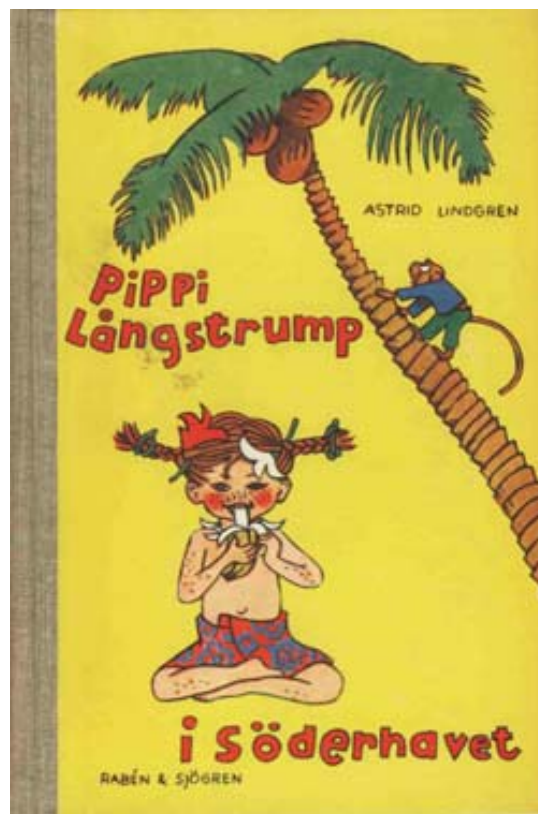
Drottning Sindu dog 1922 och samma år begav sig kung Petterson hem till Sverige för att söka sig en ny hustru - ”en vit och helst svensk kvinna, villig att upphöjas till prinsessa och vara hans ledsagarinna för de återstående livsdagarna”.

Succé i Stockholms sällskapsliv

Carl, som nu var 47 år, hade inte satt sin fot i Sverige på tjugo år, men gjorde omedelbart succé i Stockholms sällskapsliv och omsvärmades snart av giftaslystna damer. Kanske till stor del beroende på att han i pressen beskrevs som ”en utomordentligt präktig och rejäl man, därtill glad och trevlig med ett oförbränneligt humör.” Att han dessutom var mångmiljonär gjorde ju inte saken sämre.

Gasverket i Gävle

1883 fick gasverket i Gävle en ny chef från England. Han hette John James Simpson och flyttade till Sverige tillsammans med sin fru Maggie och parets fyra barn. Yngst i syskonskaran var Jessie Lovisa, som bara var ett och ett halvt år när familjen bosatte sig i Gävle. Den blåögda och mörkhåriga Jessie Simpson från Gävle, som nu fyllt 40 år, blev den som lyckades fånga kung Pettersons hjärta. Men det berättas att

Klassisk pippibok

majestätet fick gå ner på knä och fria vid tre olika tillfällen innan den själv-säkra skönheten svarade ja. Jessie kan således vara förebilden till Pippis mamma, som ju var död i böckerna.

Jessie Simpson från Gävle

Paret förlovade sig på Hotel Hospits i

Jessie
Simpson

Stockholm i slutet av oktober 1922. Några dagar senare reste de till Hamburg där de vigdes av den svenske sjömansprästen. Därefter fortsatte färden till det exotiska Simberi, där Pettersons alla små prinsar och prinsessor väntade. Jessies egna barn i ett tidigare äktenskap, 17-åriga Margit och 18-åriga Otto, stannade dock kvar i Sverige.

Den forna kamrershustrun från Gävle trivdes utmärkt i sin nya roll. I ett brev till en av sina bröder berättade hon om den fantastiska blomsterprakten och "det underbara folket i solens rike där krig, mord och avundsjuka är helt okända begrepp".

Sjuk i malaria

Men faror lurar även i paradiset. Jessie insjuknade i malaria och på våren 1935 reste hon hem till Sverige i hopp om att

bli botad. I stället blev hon allt sämre och efter ett par månader avled hon på ett privat sjukhem i Stockholm. De släktingar som samlades runt hennes dödsbädd har berättat att den juvelprydda Jessie var drottninglik in i det sista. Och att hon bokstavligen talat dog med guld-kronan på huvudet.

- På 1930-talet var det en hel del skri-verier i pressen om Calle, bland annat när han sålde sin plantage. Om Astrid Lindgren läste dem och fick idén till Pippis pappa därifrån kan man ju bara spekulera i, men det är onekligen väldigt mycket som stämmer, säger John Erik Eleby.

Pippi Långstrump i Söderhavet

Boken Pippi Långstrump i Söderhavet skrevs 1948. Då hamnar Pippi på Kurrekureduttön tillsammans med Tommy, Annika och pappa Efraim. En av öarna i närheten av Tabár heter också Kurudu.

- Nu ska man ha klart för sig att när det gäller litteratur om Söderhavet och fantastiska berättelser så är det här inte den enda. Det fanns väldigt mycket annat som Astrid kan ha inspirerats av också, säger Hélena Regius, antropolog som forskat i flera år om Carl E Petterson och andra svenskar som emigrerat till Söderhavet.

1992 jobbade hon på Etnografiska museet i Stockholm och fick i uppgift att dokumentera samlingar från framför allt Papua Nya Guinea. Då stötte hon först på Pettersons namn och året därpå åkte hon till Tabár för att se om någon av urinvånarna mindes honom. Det gjorde de.

- De upplevde att han var som en stor och snäll björn och väldigt annorlunda mot andra vita. Men också att han var aningen alkoholiserad. Så lite var det

nog som Pippi sjunger: "Tusen gastar på död mans kista och en flaska med rom", säger Hélena Regius och skrattar.

Breven till Sverige

Petterson hade nära kontakt med göteborgaren Ragnar Fleege, redaktör för tidningen Allsvensk samling. Till Fleege skickade han många av de brev och kort som i dag finns bevarade på Världskulturmuseet. Dessutom översände Petterson skeppslaster med malanganfigurer, träfigurer som lokalbefolkningen tillverkade i samband med någons begravning.

Breven är skrivna på förtryckt brevpapper, märkta med "Maragon and Baramnida Plantations". Med sirliga bokstäver berättas om det äventyrliga livet på ön, men mellan raderna skymtar en närmast kronisk hemlängtan. Petterson skriver om hur han saknar "gamla Sverige" och att han drömmer om att flytta tillbaka en gång. Så blev det aldrig eftersom Petterson dog innan han hann göra verklighet av sin dröm. Men hans liv och äventyr fånglar och fascinerar fortfarande.

Och om nu Carl Emil Petterson och Efraim Långstrump anses vara samma person - så är det väl inte så djärvt att dra slutsatsen att Pippis mamma där uppe i himlen hette Jessie och kom från Gävle.

Källor: (bl.a.) Göteborgs-Posten
28 juli 2002,
Arbetarbladet i Gävle
11 november 2001

På gång hos ARKION

Av Charlotte Börjesson

Porträttsamling med 27.000 bilder från Krigsarkivet skannas

Ett nytt samarbetsprojekt har påbörjats med Krigsarkivet.

Hela Arméns porträttsamling med ca 27 000 bilder håller på att skannas och läggas in i en sökbar bilddatabas.

Allt klart i år

Databasen hade i början av maj inlagt officerare för alfabetets A och B och under året ska allt material finnas med.

Abonnemang krävs till databasen. Om intresse finns kommer bilderna att ges ut på en CD.

Bilddatabas med frigivna fångar

Just nu pågår inläggning med bilder av det registerkort med fotografi, som de olika fängvårdsanstalterna insänt till Fängvårdsstyrelsen. Materialet gäller perioden 1877 - 1925 och ca. 7 000 bilder. Uppgifter framgår om: fängelse, hänvisning till domslut i domboken, strafflängd, orsak, ev. tidigare bestraffningar samt fysiska fakta som längd, ögonfärg mm. Här kan man se ett porträtt och även spara ner det till sin dator.

1900 års folkräkning Nu med skannade källor

I maj månad började en ny funktion införas för 1900 års folkräkning. Det går nu att se originaldokumentet som uppgifterna i databasen är hämtade ifrån. Där kan man se hur prästen har skrivit och vilka uppgifter som finns. Idag finns en församling publicerad på försök:

Tännäs församling i Z-län.

Abonnemang krävs till databasen.

Läs mer om databaserna och abonnemangen på www.arkion.se

Historikern Peter Englund har nyligen installerats i Svenska Akademien och många av hans historiska böcker som *Ofredsår*, *Den oöverbinnerlige* och *Poltava* har rönt stora framgångar. Peter Englund är född i Boden 1957, är fil. doktor och docent i historia vid Uppsala universitet. Han medverkar regelbundet i dagspress och tidskrifter.

Efter en förfrågan från Föreningen Släktdata har vi fått Peter Englunds tillåtelse att publicera en krönika, som tidigare varit införd i *Dagens Nyheter* 1999. Ämnet är "Den svenska historie-lösheten" och även om intresset för historia har ökat högst påtagligt i Sverige under de senaste åren, innehåller krönikan en intressant analys av svenskens inställning till sin historia. Dessutom har texten litterära kvaliteter...

/Christer Engstrand

Den svenska historielösheten

av Peter Englund

Det finns ett begrepp som är ungefär lika svenskt som både "mellanmjölk" och "lagom", och det är "historielöshet".

Det är vanligt i vårt land att offentliga beklaga

svenskarnas brist på historiemedvetande eller - om man vill göra det lite lätt för sig - svenskarnas brist på historiska kunskaper. (Vilket år dog Gustav XII? Vilken färg hade Magnus Ladulås gråa häst?) Ute i Europa gäller ofta det rakt motsatta. I många länder plågas man av för mycket historia, av att hela tiden vara översvämmade av onda hågkomster ur det förflutna, mer eller mindre konstruerade. Gamla sår tillåts aldrig läka, utan man pillar i dem, kärleksfullt. Nere på Balkan var det just minnen av forna oföretter, mer eller mindre korrekta, som fungerade som startmotor när kriget bröt ut.

Även om jag själv tror att det här talet om den svenska historielösheten är något överdrivet, så finns där givetvis något. Och som så mycket annat springer även den omtalade bristen på historia ur, just det, vår historia. För de flesta folk i världen var 1900-talet en schizofren upplevelse. Detta ytterligheternas sekel gav oss både napalmbomben och penicillinet, Gulag och färg-TV:n. Sverige däremot, kunde nästan bara njuta århundradets framsteg, utan att behöva konfronteras med utvecklingens mörka, bortvända ansikte. Jag tror den erfarenheten - eller snarare bristen på erfarenhet - har präglat mycket av det moderna svenska medvetandet.

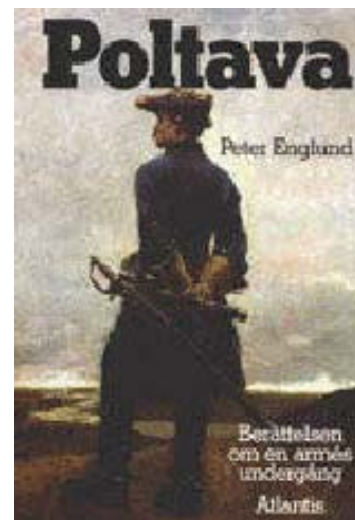
Jag vill minnas en undersökning där man jämförde svenska och polska studenters historiesyn. Mycket var likt, men ett tydligt svenskt särdrag visade sig närhelst man skulle förklara våldsamma

och tragiska händelser som krig och folk mord. De svenska studenterna grep då mer eller mindre reflexmässigt efter adjektivet "meningslöst". Vilket sådana här händelser sällan är. Vad det egentligen betyder det är att VI SVENSKAR med vår odramatiska samtidshistoria har svårt att finna mening i dem.

Vi anar en speciellt svensk attityd, som det är omöjligt att inte kalla naiv, men det är en naivitet som bär dygdens drag - vi tror världen om gott tills motsatsen är bevisad, vi tror att det egentligen inte finns några konflikter som inte går att lösa med samtal, vi är övertygade om att politisk extremism faktiskt går att hålla stängden med väl avvägda doser pedagogik och psykologi etc. För oss mer än andra blev katastroferna därför obegripliga avvikelser, tillfälliga återfall, just det, återfall i något gammalt, grått och hemskt. Framstegsmaskinen råkade haka upp sig, kastade en fläktrém och hips vips var det Medeltida Barbariet där och satte klorna i folk.

Jag tror detta är en del av förklaringen till den här berömda historielösheten. Få länder har kunnat omfatta framstegstanken med en sådan glad, komplikationslös iver som Sverige. Ur mörkret stiga vi mot ljuset; världen blir hela tiden bättre, bostäderna större, veckopengen högre och snart har TV-apparaten både färg och två kanaler; så vad står att lära av mörkret annat än att det är mörkt? Varför plåga sig med minnen om den vägglusiga forntiden? Nej, riv de gamla skitkåkarna bara! I så mening fanns det ett slags svensk variant av idén om historiens slut. Att Sverige funnit en alldeles egen kungsväg till lyckan och välståndet, helt vid sidan av världshistoriens alla svarta obegripligheter. Som om Sveriges icke-deltagande i två världskrig var resultatet av en viljehandling från vår sida. Som om välfärdstaten bara fanns här. Och som om neutraliteten var på riktigt.

En annan del av förklaringen är mer påtaglig. Särskilt inom arbetarrörelsen fanns det många som aldrig glömde högens missbruk av historien under början av seklet. Till exempel i samband med striden för allmän rösträtt användes kolorerade bilder ur Sveriges forntida förflutenhet ofta som tillhyggen mot socialdemokrater och liberaler. Det var nästan som om Karl XII tagit ställning i sakfrågan. En del av den äldre historien blev, om inte tabu, så obekvämt och lite klibbigt. För medan punschhögern talade med rullande tungrots-r om Sverrige och dess konungarr, sökte deras motståndare helt förstäligt mot-

bilder i 1800-talet och modernitetens födelse. Det blev länge det segrande perspektivet. Sverige hade inte skapats tack vare sin historia, utan trots den. I det läget blev kunskaper i historia något lätt överflödigt. Och historieundervisningen kunde skäras ned - ett arbete som pågått stadigt sedan grundskolereformen år 1962, och som pågår än idag; nu har denna fortgående erosion mindre att göra med politikernas uttalade vilja och beror nog mer på den kliande verksamhetslustan hos de karriärpedagoger som lever på att reformera skolan.

Så var står vi idag? Det är uppenbart att historien gjort en återkomst. På stort vis. Och detta inte i första hand i den bemärkelsen att historieprogrammen nu avlöser varandra på TV:n eller att universitetskurserna i historia är fyllda som aldrig förr. Snarast handlar det om en känsla av att inte längre leva i en bubbla, i de lyckliga undantagens rike, utan att Sverige på gott och ont är gjort till eller avslöjat som ett land likt alla andra, och en del av ett större helt, där historiens hjul snurrar på. Till del handlar det om förlorade illusioner: om den svenska neutraliteten halt, om välfärdsstatens karaktär, om Sveriges uppträdande 1939-45. Somt är högst påtagligt: murens fall, globaliseringen, den europeiska integrationen.

Det finns en ökande insikt att vi behöver historien, hela historien, både för att förstå oss själva, våra privata gåtor, och för att begripa den gåta som är Sverige. För Sverige började varken i Västergötlands 1000-tal eller med Mäster Palms 19:e sekel. Sverige börjar hela tiden, för vårt samhälle och vår kultur är summan av alla de erfarenheter som gjorts under, säg, de senaste tusen åren. Samtidigt är det svårt att inte bli en liten, liten aning melankolisk inför historiens återkomst. "Lyckliga folk har ingen historia", lyder ett tyskt ordspråk, och såtillvida kan den svenska historielösheten inte bara ses som något ont. Faktum var att vi hade tur under ett antal decennier, och kunde unna oss den här glömskan.

Så vad kan sägas, nu när vi strax står på millennieskiftets krön, och kan blicka tillbaka på tusen år av historia. Där finns förvisso mycket för den svartsynte att gotta sig i. Och den kommer oundvikligen att återupprepas, Hegels beska kvickhet att det enda vi kan lära av historien är att ingen lär av historien. Men det är inte riktigt sant. Inte riktigt. Historien känner visserligen inga lagar, inga Måsten. Men den känner väl mönster. Framgång förblindar, men misslyckanden föder framsteg. På det viset stämmer det: Ur mörkret stiga vi verkligen mot ljuset. 1700-talets förnuftstro måste förstås både som en följd av och en reaktion på katastrofernas 1600-tal. Därför är jag personligen optimist inför det kommande seklet. Ur 1900-talets allra bittraste lärdomar skulle en ny upplysningstid kunna formas.

En sak är odiskutabel. Vad som sker under de närmsta hundra åren kommer att vara beroende av vad vi gör av historiens erfarenheter. Vad bestämmer vi att glömma och vad väljer vi att minnas? ■

TIDNINGEN SLÄKTTDATA startar här en "följetong". I några nummer framåt kommer sjökaptenen Emil Bergdahls memoarer.

Minnen ur mitt liv

Av sjökapten Emil Bergdahl.

Den 10 november 1880 såg jag för första gången dagens ljus i källarmästarevånningen på stadshotellet i Falkenberg. Mina föräldrar, Oscar Rudolf Bergdahl och Jenny Susanna Ulrika född Öhrvall, hade samma år arrenderat detta då nyligen invigda hotell vid stora torget. Staden Falkenberg hade bekostat uppförandet av denna, efter dåtidens fordringar, moderna hotellbyggnad.

Morfar var brittisk konsul

Min morfar, John Öhrvall, var handlande och brittisk konsul i Falkenberg. Mina föräldrar hade gjort varandras bekantskap i Göteborg, närmare bestämt på Børsen, där de båda var anställda samtidigt, min mor för att lära sig finare matlagning, och min far såsom konditor. De var därför särdeles kompetenta i allt som hörde till yrket, i synnerhet som min mor före sitt giftermål innehaft flera mindre hotellrörelser i Falkenberg. Min far hade blivit uppfostrad på frimurarnas barnhem i Stockholm och han var därför givetvis frimurare själv.

Från mina barndomsår i Falkenberg har jag endast några få minnen, emedan jag som en helt liten parvel kom att slå mig ner i Boberg i Skrea socken, en mil söder om Falkenberg.

Känt folk och laxfiske

Mina föräldrar hade under sin hotelltid ganska ofta tillfälle att utöva sitt värdskap gentemot många celebra gäster, bland vilka även befanns baron Oscar Dickson från Göteborg. Dickson med sina in- och utländska vänner, däribland flera skottska lorder, vistades i staden under sommarsäsongen för att fiska lax i Ätran. Han betalade en viss summa till staden för rättigheten och nöjet att meta upp laxen, och han och hans vänner, de flesta från Skottland, där han ju själv härstammade från, älskade att låta sig fotograferas iklädda långa gummi-stövlar och omgivna av mängder av stora silverglänsande laxar som de dragit upp ur ån Ätran. Laxen nappade bra på konstgjorda flugor fastsatta på stark rev och kastspö med rulle. De infångade laxarna såldes sedan på auktion till högstbjudande och likviden härför tillföll Falkenbergs stad. Det var således

en lukrativ affär för samhället, då laxen gick till i stora mängder på den tiden. Min far var ofta med vid detta laxfiske i den grunda strömfåran ovanför Falkenbergs gamla tullbro. Den av honom infiskade laxen måste givetvis också överlämnas till stan för att säljas på auktion. Baron Dicksons gäster var alltid åtföljda av handfasta och simkunniga karlar som hela tiden passade på med stora håvar vid fångsten samt stod redo att hjälpa de höga herrar nöjesfiskarna på fötter om de skulle råka falla omkull mellan de stora glatta stenarna i strömfåran, vilket rätt så ofta hände.

Jag minns att jag många gånger fick sitta och gunga på baron Dicksons knä, och då han på skoj frågade vad jag hette, svarade jag "Emil Bergdahl, sjöman, engelsman" på mitt barnsliga språk. Dickson och hans vänner fick sig alltid ett gott skratt åt detta. Det blev emellertid så småningom sant. Jag blev verkligen sjöman, och beträffande engelsman, blev jag det nära nog också, emedan jag for många år i engelska segelskutor och ångbåtar samt bodde iland i England under tiden jag sökte hyra, och på en tid av cirka 5 år talade jag sällan annat än engelska.

Vådlig båtfärd

En dag då jag var ungefär 3 år gammal kom en yngling, Viktor Otterdahl, upp på hotellet och frågade mina föräldrar om jag kunde få följa med på en båtfärd i Ätran strax nedanför. Viktor var då 8 år, och det kunde väl inte vara någon risk tyckte de, så jag fick göra honom sällskap. Under rodden ovanför den gamla tullbron råkade emellertid båten i slingring i den strida strömmen, och jag for huvudstupa i ån. Viktor fick omsider tag i mitt långa hår och drog upp mig i båten mera död än levande. Läkare tillkallades, och efter ett par timmars konstgjord andning blev det slutligen liv i pojken. Jag fick efter detta aldrig mer följa med denna yngling på båtfärd.

Västkostbanan och utflykter

Jag kommer också ihåg när den s.k. västkustbanan invigdes och öppnades för trafik år 1886 den 26 september. Jag

Minnen ur mitt liv forts.

stod med min moder på tullbron då det blom- och flaggprydda invigningståget passerade förbi på den nybyggda järnvägsbron nedanför och parallellt med tullbron. Konung Oscar II med en hel del myndighetspersoner och högre järnvägstjänstemän var med på tåget. Den omnämnda järnvägsbron har sedermera blivit riven, och en ny sådan är uppförd längre ner vid hamnen, då järnvägslinjen utträtades och förkortades på andra sidan Åtran åt Skreahället. Att den första järnvägsbron revs kan man med fog förvånas över. Den hade ju kunnat ligga kvar och avlastat en stor del av trafiken på den gamla tullbron, i synnerhet som där Falkenbergs vackra gamla s.k. tullbro med sina fem valvbågar byggdes 1755-1761. Den byggdes efter ritningar av den skicklige arkitekten, friherre Carl Hårleman. Murmästare Fredrik August Rex från Göteborg utförde byggandet. Manskap från dåvarande Elfborgs-Fästnings-Regementet var behjälpligt med byggnadsarbetet. Kostnaden gick på ungefär 34.000.- riksdaler, vilket ju var en liten förmögenhet på den tiden. Denna bro är en av de vackraste i hela Sverige och den kommer, glädjande nog, att antagligen inte moderniseras eller breddas som myndigheterna i Falkenberg önskar, utan bevaras i sitt ursprungliga skick.

Utflykt till Boberg

Det förekom ofta att falkenbergsborna under sommartid gjorde utflykter till bekanta ägare av herrgårdar i stadens omgivning. En fin sommardag blev det beslutat att färden skulle ställas till ett mycket vackert beläget ställe en mil söder om staden. Egendomen hette Broen i Bobergs by, Skrea socken. Matsäck och en mängd läskedrycker medtogs och stadens Godtemplar-Ordens musikkvartett medföljde för underhållning. Karavanen bestod av ett tiotal stora personvagnar och charabanger, förspända med de finaste vagnshästar som fanns i staden och fullastade med glada stadsbor och inte mindre förtjusta ungar, som fick nöjet att delta i färden ut till härligt lantliv. Mina föräldrar och syskon var också med i sällskapet.

Detta vackra ställe i Boberg genomflöts av en liten å, Suseån, eller som den här kallades, Bobergsån. Vattenturbiner vid fallet ovanför den gamla stenbron drev både kvarn och mejeri. Även en stor cirkelsåg gick med denna kraft. Kvarn-

ägaren, lantbrukaren och nämndemannen Otto Persson i Boberg var ägare till gården. Han var tillika en mycket god vän till mina föräldrar och sågs ofta gästa dem på hotellet då han gjorde avstickare till Falkenberg. Speceriaffär kombinerad med sprit- och vinförsäljning fanns också på platsen. Denna affär hade Persson utarrenderat till handlanden Adolf Andersson och likaså var mejeriet arrenderat ut till mejerist Schütt.

Utflykten varade länge

Ja, denna dag blev för mig, en liten parvel på cirka tre år, händelserik, i så motto att jag, då mina föräldrar skulle resa tillbaka till staden efter en i allo lyckad dag, inte stod att finna. Jag hade med avsikt gömt mig för att slippa fara tillbaka hem, emedan jag här på landet hade funnit flera barn i ungefär samma ålder som jag själv, och det var svårt att så snart behöva skiljas från dessa rara lekkamrater. Jag hade emellertid talat om för dessa att jag tänkte gömma mig då tiden nalkades för hemresan. Mina föräldrar fick reda på detta och gjorde upp med Otto Persson och hans hushållerska, fröken Ellida Blixt, att jag skulle få lov att stanna hos dem åtminstone en veckas tid. Så snart jag märkte att hela sällskapet hade rest hem, kröp jag fram ur den stora halmstack där jag hade gömt mig utanför ladugården. Jag blev naturligtvis mycket glad över att höra att jag hade fått tillåtelse att stanna en hel vecka på Boberg, och fortsatte att leka med mina nyförvärvade lekkamrater. Två korgstolar fästades ihop och här bäddades rymlingen ned.

Denna vecka sträckte sig ungefär 12 år fram i tiden. Jag fick nämligen stanna hos Otto Persson som hans, om inte direkt adopterad, så dock fosterson. Jag fick emellertid ofta tillfälle att hälsa på och besöka mina riktiga föräldrar, då det ju inte var mer än cirka en svensk mil att köra med häst och vagn till Falkenberg.

Mina lekkamrater

Bland mina närmaste lekkamrater uppskattade jag särskilt mejeristens barn Julius, Maria och Clara Schütt. Dessa var i min ålder och jag var ju mest tillsammans med dem, då vi bodde i samma gård, och senare även i samma hus. Jag kan inte med ord beskriva och tala om vilka snälla och fina människor alla i familjen Schütt var. Där var ytterligare fyra barn, tre flickor en en pojke som var

äldre än jag. Den gamla fru Schütt var en ängel av godhet både i mina och andras ögon. Jag kände mig också som hemma i familjen, och jag måste erkänna att jag senare mycket ofta, i synnerhet under mina långa resor till sjöss, låtit mina tankar ila tillbaka till denna lyckliga familj och min barndomstid på Boberg tillsammans med dem.

Vi hade en liten lätt vagn och passande sele till en getabock som ägdes av Persson. I detta ekipage var vi ofta ute och åkte, Maria, Clara och jag. Schütts stora och lurviga hund "Rollo" fick också ibland tjänstgöra som dragare för det lilla näpna ekipaget på våra utflykter i omgivningarna. Avunden var stor bland andra barn i bygden, men de fick ofta åka med om de var riktigt snälla.

Byte av hotell

Efter några år överlämnade mina föräldrar Falkenbergs Stadshotell till en källarmästare Runnerström och flyttade till det Falkmanska huset vid Brogatan. De anordnade matsalar därstädes och samtidigt hyrdes den gamla gästgivargården åt Storgatan till på samma tomt, där matgästerna kunde bo. Baron Dickson med sina gäster flyttade också med till detta ställe. Det sades sedan att baronen inte trivdes så bra någonstans som då han kunde slå sina byxhångslen mot de grova takbjälkarna på "Gästis" då han klädde på sig. Denna gamla gård existerar fortfarande och är en av sevärdheterna i det gamla Falkenberg. Skälet varför mina föräldrar överlämnade stadshotellet var att min far under långa perioder var sängliggande sjuk, och min moder fann det för svårt och arbetsamt att på egen hand sköta alla göromål på hotellet med sex barn i familjen.

Skolan i Skrea

I början av min skoltid i Skrea fanns inget permanent skolhus. Vi barn fick därför gå i skola i olika bondgårdar i trakten såsom Veka och Brända Ljung, där kommunen hade hyrt storstugan som skolsal, och där småskollärarinnan var inackorderad. Denna hette för vår del Ida Ljungberg, och hon var en mycket sympatisk och rar liten fröken, som vi barn var särskilt förtjusta i. Ja, således fick vi ambulera från den ena gården till den andra, vanligen olika varje år. Vi hade ungefär en halv svensk mil att gå till skolan och den biten sprang vi ju snart med våra unga ben.

Minnen ur mitt liv forts.

Under det jag gick i småskolan byggdes ett större skolhus vid Skrea kyrka. Det var just färdigt då jag var i tur att börja i folkskolan. Strax invid Broen, som Perssons gård kallades, byggdes också ett skolhus på Uddavekas ägor. Då detta blev färdigt blev dottern till Perssons torpare, båtsman Riis, småskollärarinna därstädes. Hon hette Anna och

fiol – 3/4 storlek – som hängde på en vägg. Detta instrument tillhörde egentligen sonen i huset som då hade begivnit sig ut till sjöss. Jag bad min fosterfar att köpa fiolen. Han övertalade sin vän Bergendahl att sälja den, och således blev jag, till min stora glädje, ägare till denna klenod.

Bergendahl titulerades löjtnant emedan han på sin tid, 1861 – 1865 som officer med utmärkelse deltagit i inbördeskriget på nordamerikanska sidan, då negerlaveriet, genom deras seger över sydstaterna, upphörde.

Sonen, som fortsatte till sjöss tog sin sjökaptensexamen och blev senare befälhavare i Rederiaktiebolaget Transatlantic i Göteborg och förde flera av dess stora båtar. Ralf Bergendahl var även, på sin tid, kapten på detta rederis präktiga segel- och träningsfartyg ”C.G. Kennedy” med den äran.

Jag fick nu börja att ta lektioner i fiolspelning för en handlande Carlsson i Getinge. Han och hans fru, som spelade piano, var mycket musikaliska och undervisningen gick rätt så bra, tills jag en dag var på hemväg från Hebergs järnvägsstation. Jag mötte nämligen då några pojkar i min egen ålder som visade sig aggressiva, och för att freda mig måste jag tillgripa min fiollåda som blev helt sönderslagen tillika med ineliggande fiol. Jag slog visserligen pojkarna på flykten, men vid hemkomsten fick jag själv stryk av min fosterfar. Sedan fick jag ingen mer fiol, och den glädjen var slut.

Organist i Eftra

På tal om musik så kan jag tala om att min fosterfar ofta brukade besöka organisten i Eftra församling, gränsande till Skrea. Denne hette Hultstedt och han var mycket musikalisk. Han hade två söner, Fredrik och Julius. Dessa brädades på sin fader beträffande musik, och de gick med glans igenom Kungl. Musikakademien i Stockholm och tog musikkändisexamen. Fredrik antog namnet Hjort och förlade sitt arbetsfält till Göteborg, där han blev mycket uppskattad och särskilt anlitad som anförare och ledare av olika sångföreningar. Han undervisade även ungdomen i läroverken i sång och musik. Han satte även musik till åtskilliga kantater och populära sånger och var organist i Vasa församling i Göteborg. Fredrik Hjort var gift med Sigrid Stenberg, dotter till fabrikör Daniel Stenberg i Falkenberg.

Besök i Falkenberg

När min fosterfar besökte Falkenberg, vilket förekom ganska ofta gästade han som regel alltid sin syster Hedda, som var gift med Adolf Jönsson på Lyckan. Denne, som var medlem av stadsfullmäktige, hade jordbruk och väderkvarn strax utanför staden samt ett större stall där han hyrde ut spiltor för hästar och tjurar och andra djur som skulle premieras vid den obligatoriska oktoberpremieringen i Falkenberg. Jönsson hade två pojkar i min ålder, Harry och Gustaf. Harry blev sedan handlande i Kungsäter i Västergötland och Gustaf gav sig iväg till sjöss liksom jag själv. Jag talade förut om det stora stallet som ägdes av Jönsson på Lyckan. En dag skulle Harry besöka detta, och då han var särskilt förtjust i hästar brukade han klappa dem på länder. Detta gjorde han också denna dag som höll på att bli hans sista. Hästen sparkade nämligen bakut och träffade Harry i pannan så han föll som död ner. Han forslades fortast möjligt till lasarettet där han blev ombunden och vårdad. Det hängde på ett hår att han så småningom blev frisk igen efter detta svåra slag, men det stora misspydande äret efter sparken fick han dragas med hela sitt liv.

Bland min fosterfars nära vänner i Falkenberg befanns också den förutnämnde fabrikör Stenberg med sin charmanta fru Emma. Hos denna sympatiska familj blev man alltid mycket gästfritt mottagen i deras gedigna och trevliga hem med utsikt över ån Ätran. Där var fyra flickor och två pojkar i familjen, och glatt och muntert var det alltid i det hemmet. Den äldste sonen Alarik träffade jag ofta, även sedan jag flyttade till Göteborg. Han var också ute till sjöss, och även i USA under någon tid, men bosatte sig sedan i sin hemstad. Han var en mycket godhjärtad och glad garcon, fast lite vild av sig ibland.

Min moster Svea, född Öhrwall, var gift med redaktören för Falkenbergs Tidning, N. Larsson. De hyrde en större våning av förutnämnda Adolf Jönsson på Lyckan, och där höll man ju också till då man besökte sjö- och stapelstaden Falkenberg. Sedan flyttade denna familj till Alingsås, där min moster Svea slutade sina dagar. Efter det flyttade Larsson med sin unga dotter Della till Linköping där han blev redaktör för tidningen Östgöten.

forts i nästa nummer

Falkenbergs Gamla Kyrka

hade gått igenom småskolseminariet med goda betyg. Jag hade då allaredan börjat i folkskolan vid Skrea kyrka och fick därför icke tillfälle att deltaga i hennes, utan tvivel, goda undervisning. Båtsman Riis hade förut tjänstgjort i Kungl. Örlogsflottan, och han kunde berättas om många märkliga ting som han hade sett och om mycket av äventyr som han hade upplevat till sjöss. Han hade även varit med och gjort en långresa med Korvetten Freja över Atlanten till, bland andra platser, Rio de Janeiro i Brasilien.

På tal om skolgång så hade Schütts barn egen guvernant som undervisade dem i hemmet på Boberg. De fortsatte sedan att studera på samskolan i Falkenberg, där en släkting till mig, fröken Berta Lundberg, undervisade. Hon var min mammas kusin.

Fiolen

Under min skoltid i Skrea folkskola blev jag utnämnd till medlem av kyrkokören av vår värderade organist och folkskollärare Johan August Malmquist. Då min fosterfar därför trodde att jag var särdeles musikalisk, köpte han en fiol till mig. Det var så att jag en dag fick följa med honom då han skulle köra och hälsa på en av hans gamla goda vänner, nämligen löjtnant Bergendahl på egendomen Sprottarp i Slöinge. Vid ankomsten dit blev vi inbjudna i den gästfrie lantbrukarens och löjtnantens eleganta hem. Jag fick under besöket sikte på en mindre

Köpa ny eller begagnad dator

Synpunkter nedskrivna av Per Liljeström

Köp en ny dator och packa upp den. Den har nu fallit i värde med 30 – 50%. Därför kan det vara bra att fundera på att köpa en begagnad istället för en ny.

Det första du bör tänka på är häleririsken. Du bör ta noga reda på vem säljaren är. Skriv gärna av ID-kortet.

Därefter bör du kontrollera datorn så långt du kan. **Du** skall prova datorn! Starta och stäng av den. Ha gärna med en diskett med bildfiler och textfiler. Öppna filerna och skriv ut dem.

Hänger något upp sig och du inte får nöjaktig förklaring – köp inte!

Köper du av enskild person – var försiktig, var t.o.m. misstänksam.

Låga priser

Marknaden är så gott som mättad med begagnade datorer, och därför är de billiga. Du kan få en mycket bra dator – en ett par år gammal 'värsting' för några tusenlappar.

Vad behöver Du?

Tänk efter vad du skall ha datorn till: skriva brev, registrera slakten, sköta mindre bokföring, medlemsregister m.m.

För alla dessa ändamål kan du oftast klara dig med en Pentium II, Windows 95 och en enkel skrivare. (Tänk på att du kanske inte kan få tag på en passande skrivare till denna dator, och skrivaren bör således ingå i paketet.) Behöver du skärm så bör den vara minst 15" VGA eller SVGA. Hårddisken behöver inte vara mer än 500 – 600 Mb. Jag har två sådana gamla datorer och jag kör med Windows 98, och det går bra. (Den ena använder jag vid *Öppet Hus-demonstrationer* av Släktdatas registerfiler bl.a.) En dator av denna typ bör du kunna få för 500 kronor.

En Pentium II med Win 98 och en hårddisk på 1 Gb och med bra skrivare kan vara värd en tusenlapp.

Avancerad användning

Ovanstående maskiner klarar det mesta av vad den normale användaren behöver, t.o.m. enklare bildhantering och e-post.

Skall man klara avancerad bildhantering måste man ha en betydligt bättre dator. Till avancerad bildbehandling räk-

nar jag fotohantering. Dels måste du ha ett bra bildbehandlingsprogram såsom Photoshop eller Paint Shop Pro. De finns i olika versioner. Du kan säkert köpa en bra äldre version med installationsprogram och instruktionsbok för några hundralappar.

Även om du sparar alla dina bilder och fotografier i JPG-format kommer du snart att ha en väl fylld dator (d.v.s. hårddisk). Mina fotografier tar 300 – 600 Kb per bild i detta format. Ett praktiskt sätt är att ansluta en Zip-enhet för 100 eller 250 Mb. Det ger ett betydligt bättre arbetsutrymme i datorn. Man kan också bränna filerna på en CD-skiva.

Du bör i detta fall välja en Pentium III (eller bättre) med 10 Gb i hårddisken. Pris ca 3.000 kronor.

Publikationer med DTP

Är du intresserad av att göra publikationer av olika slag, bör du dessutom ha plats för ett bra *DTP-program*. DTP står för desk top publishing vilket översätts till skrivbordstryckeri. Dessa program kallas också layoutprogram.

Behöver man använda *PDF-filer* går det åt massor av utrymme på hårddisken.

För denna dator får du nog betala ca 5.000 kronor.

Utrymmeskrävande program

Tyvärre så blir alla program mer utrymmeskrävande när hårddiskarna blir större. Men det finns några program, ofta shareware eller freeware, som inte kräver lika mycket plats som Microsofts. Här finns t.ex. StarOffice och Pressworks. Båda mycket bra och användbara. StarOffice är dessutom helt kompatibelt med Word.

Dessutom finns en hel del program i äldre versioner som är fullt användbara.

Kontrollera hårddisken

Kör Scandisk för att kontrollera hårddisken. Finns det skadade sektorer måste (troligen) hårddisken bytas, och är datorn (moderkortet) för gammal går det inte att byta hårddisken.

I den situationen befinner jag mig. Jag kan inte skaffa större hårddisk, för båda mina datorer har för gamla moderkort. Dessa kan inte hantera moderna hårddiskar.

Uppgradering

Jag har i 13 år kunnat uppgradera mina datorer med nya moderkort, nya hårddiskar, nya minneskapslar o.s.v. Detta kan för många vara en stor fördel istället för att byta dator vart annat eller vart tredje år. Uppgraderingarna har skett efter behov och råd.

I mina datorer sitter s.k. standardprylar – moderkort, hårddiskar m.m. Detta ger en stor fördel.

Special

Av egen erfarenhet köper jag ingen dator med specialkonstruktion. Min första dator var en Victor, och när åskan tog moderkortet kunde jag välja mellan ett nytt moderkort i Victor eller en helt ny och bättre dator. Kostnaden skulle bli densamma i båda alternativen. Försäkringsbolaget hade inga synpunkter på detta, utan jag valde att köpa en helt ny dator av standardkomponenter.

Av denna anledning hör inte Compac och IBM till mina favoriter.

Bildskärm

Bildskärmen kan du köpa separat och bör då välja en av bättre kvalitet. Priset på skärmar sjunker inte lika snabbt som på datorer. Men det gäller att den begagnade datorn kan hantera den moderna skärmen. Det är dock sällan något problem.

Bortsett från den första Hercules-skärmen är jag bara inne på mina andra skärmar:

1989	Hercules	13"	8088, 286
1993	VGA	15"	386, 486, P I, P II
2000	SVGA	17"	P IV

Klipp

Du kan göra klipp men var försiktig. Jag har köpt en del begagnat och jag har inte någon gång blivit missnöjd. Jag har varit försiktig – men kanske har jag också haft tur.

Vad kostar en ny?

Naturligtvis skall du undersöka vad en ny dator kostar och jämföra priset med en begagnad.

Har du en bra skärm kan du köpa en ny och mycket bra dator för 5.000 – 10.000 kronor.

forts sid 11

Att lägga ett släkregister på handdatorn

Av Christer Engstrand

Tänk att kunna lägga hela sitt släkregister i handdatorn och kunna ha det med sig i fickan! Följ bara Släktdatas steg-för-steg-instruktioner...

Förutsättningar:

1. En handdator med PalmOS™ 3.1 eller senare, t.ex. Palm III, V och VII, M100 och M500, alla Handspring och Sony handdatorer.

2. En PC med Windows 98, ME, NT, XP, eller 2000. (programmet har inget stöd för Mac).

3. Ett släkregisterprogram för PC, som kan exportera Gedcom ver. 5.5 med ANSI eller ANSEL kodning.

Så här gör du:

Steg 1. Koppla upp dej på nätet och gå till adressen
<http://www.ghcssoftware.com/>

Steg 2. Ladda ner (download) programmet GedStar och lägg det på din dator.

Steg 3. Dubbelklicka på programmet GedStar5 på din dator och följ instruktionerna för att installera programmet.

Steg 4. Gör därefter en "HotSync" av din handdator, så installeras programmet på den.

Steg 5. I ditt vanliga släkregisterprogram exporterar du sedan ditt släkregister till en Gedcom-fil, som du namnger och lägger på lämpligt ställe på datorn.

Tips: Välj ANSEL-kodning före ANSI om du kan välja...

Steg 6. Starta programmet GedStar på datorn och du får upp ett formulär, där du bläddrar (browse) fram till Gedcom-filen. Klicka på "Convert" och Gedcom-filen konverteras. Tips: Övriga parametrar i formuläret styr vilken information, som konverteras. Prova dig fram!

Steg 7. Gör därefter en ny "HotSync" av din handdator, så installeras ditt släkregister på den.

~ KLART ~

Begränsningar

Minnet i handdatorn kan vara en begränsning - räkna med c:a 130 kb för ett register med 1000 personer.

Programmet på handdatorn är enkelt att använda, i högerkanten kan du "scrolla" listan till rätt person. Klicka på personen och du får upp en "ansedel". I den kan du klicka vidare på föräldrar (P), barn eller kommentarer (symbol: lista). Anor och ättlingar kan även visas...

En handledning (user guide) på engelska installeras med programmet på din dator - i den kan du läsa mer om pro-

grammet GedStar. Programmet kan fritt användas i 45 dagar - att registrera sig för programmet kostar 14 dollar (c.a 120:-)

Har du ingen handdator? En handdator kan köpas från c:a 1000:- och är användbar till släkregister och mycket, mycket annat...

Handdatorn är lätt och behändig att ha med sig i olika sammanhang - det är enkelt att visa eller kontrollera släktoppgifter. Men du kan inte registrera nya uppgifter direkt i GedStar på din handdator - det gör du hemma i släkregisterprogrammet på din PC!

~ Lycka till ~

Köpa ny eller begagnad dator forts.:

Till sist

- Innan du börjar fundera - gå igenom vad du skall ha datorn till.
- Därefter kan du bestämma vad datorn skall innehålla.
- Gör upp en lista och med hjälp av den går du på jakt bland annonserna i dagspress och specialtidningar.
- Med samma lista frågar du någon tillförlitlig datorleverantör i ditt närområde.
- **Tänk alltid på att en dator krånglar -
- oftast förr än senare!!!**

Källor: G-P/Egen erfarenhet

Hennings Ruta

-Visste du att det forfarande avrättas personer i Sverige?
-Nä, de e inte möjligt?

-Jo, om man skall tro Släktforskarförbundets tidning Släkt-historiskt Forum. Där står i nr 2 år 2003 följande:

Nättidningen RÖTTER har samlat uppgifter om avrättade personer och avrättningar sedan 1997 och flera hundra finns dokumenterade. Men till slut blev det omöjligt att upprätthålla avdelningen manuellt. Därför sjösattes den 3 april databasen Avrättade, där läsarna

Mormonernas register

av Lars Hellgren

I Tidningen Släktdata nr 4 1994 berättade jag om min forskning i Tyskland. Artikeln hade rubriken Jakten på morfar. Den intresserade som inte har detta nummer av tidningen kan läsa artikeln på Nättidningen Rötter där den finns som tips för den som tänker forska i Tyskland. Den är lätt att hitta, gå in på www.google.com och skriv Jakten på morfar så kommer två förslag upp. Klicka på det första så kommer du rätt in på artikeln.

Till morfars födelsestad

I artikeln berättade jag hur jag spårade min morfar i före detta DDR, dock efter murens fall. I de flesta pastorsexpeditioner blev jag mycket vänligt och hjälpsamt mottagen. I min morfars födelsestad Mansfeld blev jag tyvärr inte det. Där ville pastorn dels ha en beställning per brev och dessutom kostade ett svar 30 DM vilket motsvarar 15 Euro i dagens valuta. För att kunna göra en beställning måste man ju veta exakt vad man vill ha och det vet man ju inte i allmänhet. Forskningen avser ju att ta reda på vad som finns! Man får heller inte se i kyrkböckerna. Jag har sedan första gången varit där ytterligare två gånger men även då blivit avvisad vänligt men bestämt.

Besök i Leipzig och Berlin

Som släktforskare ger man sig ju inte så lätt. Därför besökte jag det så kallade Zentralstelle für Genealogie i Leipzig. Denna inrättning, som tidigare fört en stilla och självständig tillvaro har på senare år blivit överfört till Landesarchiv i Leipzig och finns i fina lokaler i ett nytt hus. Mina förhoppningar att det skulle finnas mikrofilm eller mikrokort av Mansfelds kyrkböcker kom dock på skam.

Brev till EZB

Mitt nästa försök att nå den eftertraktade informationen var att skriva till Evangelisches Zentralarchiv i Berlin. Där fanns tyvärr inte heller några filmer eller gamla kyrkböcker utan de hänvisade till pastorsämbetet i Mansfeld. Alltså tillbaka till ruta 1!

Efter detta höll jag mig till andra saker, till exempel att få reda på mer om vad min morfar gjort efter att han återvänt till Tyskland. Men som ovan nämnades försökte jag vid två tillfällen att få pastorn i Mansfeld att ändra sig.

Efter att jag funnit min morfars släkt och blivit bekant med den föreslog en syssling och hennes man att vi tillsammans skulle åka till Mansfeld. Eftersom de två var tyskar och dessutom var födda i dåvarande DDR så skulle de ha större möjlighet att argumentera. Vi skulle göra denna resa sommaren 2002, men den blev inte av på grund av min hustrus sjukdom. Under hennes konvalescens då vi var bundna vid hemmet var jag som förströelse ute på Internet och surfade.

Mormonernas Family Search

Jag hade tidigare varit inne på mormonernas hemsida Family Search och gjort förfrågningar om olika personer, vilket nog är det vanligaste att man gör. Den här gången tog jag mig tid att undersöka hemsidan lite bättre. Adressen dit är familysearch.org.

Efter att ha tittat runt lite försökte jag med Library. Efter att ha läst om bibliotekets resurser, vilka är mycket imponerande, klickade jag på Family History Library Catalog. Där fanns tillfälle till diverse olika typer av sökningar, bland annat Place Search. Det verkade intressant så jag klickade på den och fick upp en bild med plats att skriva in namnet på platsen Place samt eventuellt område Part of (optional) vilket senare alltså inte är obligatoriskt. Jag fick då idén att fylla i Mansfeld. En släktforskare ger ju aldrig upp hoppet. Eftersom jag var osäker på hur Part of rätteligen borde fyllas i hoppade jag över det och klickade på Search.

Till min stora överraskning kom det fram en bild som visade:

Germany, Preussen, Sachsen, Mansfeld samt

Germany, Preussen, Sachsen, Mansfeld (Grafschaft)

Two matching places

Grafschaft visade sig innehålla historia och annat som var ointressant för mig. Det första alternativet däremot innehöll

Germany, Preussen, Sachsen,

Mansfeld – Church records samt

Germany, Preussen, Sachsen, Mansfeld Genealogy Periodicals

Det senare fanns tydligen inte i filmad version. Men det var ju kyrkböcker jag varit ute efter!

Jag fortsätter ivrigt

Jag klickade alltså på Church records och den bild som kom upp var mycket lovande! Där stod det nämligen *Kirchenbuchduplikat 1808 – 1853, Evangelische Kirche Mansfeld (Mansfelder Gebirgskreis)*! Vid klick på detta kom en ny bild upp som berättade att på tre mikrofilmrullar fanns material från Magdeburgs statsarkiv omfattande tre församlingar varav Mansfeld var en.

För att få en utskrift av detta skulle man klicka på Here och sedan på Print. Jag klickade på Here och det som då visade sig på skärmen överträffade mina förväntningar. Här upplystes om att filmade kopior av kyrkoboksdubletter från Mansfelds kyrkböcker fanns i Mormonernas bibliotek i Salt Lake City. Kyrkoboksdubletterna, som filmats, fanns i Magdeburgs statsarkiv.

Filmerna innehöll döpta, vigda och döda från 1809 till 1853, tyvärr med vissa luckor, men troligen samma material som man har kvar i Mansfelds församling. Rekvisitionsnumren på filmerna var också angivna!

Mormonkyrkan i Göteborg

Jag ringde mormonkyrkan på Gnistgatan i Göteborg och frågade om det gick att beställa filmerna dit. Det gick och jag kunde till och med beställa dem per telefon.

Det är förvånansvärt att man varken på Zentralstelle für Genealogie eller på Evangelisches Zentralarchiv kände till att kyrkböckerna i ett antal församlingar har mikrofilmats av mormonerna! Det borde ju till och med ha funnits kopior av dem på dessa ställen.

Forskning i lugn och ro

När filmerna anlände kunde jag sedan i lugn och ro genomsöka dem noggrant. Tyvärr har jag inte kunnat knyta samman alla individer med namnet Becker eftersom man ju inte har husförhørs-

CD-tips nr 1

Begravda i Stockholm 2002

Databasen innehåller ett utdrag ur Stockholms kyrkogårdsförvaltnings databas per februari 2002 samt ytterligare en församlings begravningsplats. Uppgifterna innehåller vilket område och plats på kyrkogården som graven finns på. Det finns en tillhörande översiktskarta som visar områdesindelningen på respektive begravnings- och kyrkogård. För sökresultatet av en person går det lätt att få fram uppgifter över vilka fler som finns i samma grav. Antalet personer som ingår är nästan 480 000, dock ej en komplett förteckning över alla begravda i Stockholm. För de som ingår i databasen är uppgifterna av olika beskaffenhet för olika tidsperioder.

Begravningsplatserna är:

Bromma, Brännkyrka, Spånga kyrkogård, Sandsborgs-, Skogs- och Strandkyrkogården, Hässelby, Räcksta, Västberga begravningsplats samt Norra begravningsplatsen.

Uppgifter anges i en omfattning av:

Kyrkogård och gravsättningsdatum 100%
För och Efternamn 99%
Yrke 93%
Födelsedatum, Dödsdatum och Dödsförsamling ca 55%
Ogiftnamn (gifta kvinnor) 18%

Utgiven av: Storstockholms Genealogiska Förening (SSGF)

www.ssgf.org

Pris: 325,- kr. för medlemmar i SSGF och 425,- kr. för övriga.

Beställ CD:n genom inbetalning till SSGFs pg 35 82 69-9

Lottas data-tips

CD-tips nr 2

By- och gårdsregister

Registret är ett effektivt hjälpmedel för att hitta en by eller gård i kyrkoböckerna i **Hallands län**. Registret är ett komplement till de pappersburna sockenkatalogerna. Genom att söka på ett by- eller gårdsnamn hittar man direkt vilken volym och vilket mikro-kort som ortsnamnet förekommer i. Ortsnamn har registrerats ur husförhörslängder och församlingsböcker före 1920 för 100 halländska församlingar. Här ingår även de församlingar som före 1973 tillhörde Jönköpings län och församlingar som före 1970 tillhörde Älvsborgs län. Totalt innehåller registret ca 238 000 poster.

Utgiven av: SVAR

www.svar.ra.se

Pris: 250,- kr.

Beställ CD:n hos SVAR:

www.svarbokhandel.ra.se

eller kundtjanst@svar.ra.se

Du kan även ringa SVARs kundtjänst på telefon: 0623-725 00.

WWW - tips

Centrala soldatregistrets databas

Här finns möjligheter att söka bland fler än 200 000 indelta soldater (knektar, ryttare och båtsmän) som blivit registrerade inom de olika soldatregisterprojekt som finns runt om i Sverige. Men databasen, som tidigare funnits distribuerad via CD-skiva, fungerar bara som ett personregister. Den som önskar ytterligare uppgifter om soldaten måste vända sig till det lokala soldatregister där registreringen gjorts mot en liten avgift per soldat.

Denna databas bygger på Indelningsverkets (1682-1901) material och är ett samarbetsprojekt mellan Garnisonsmuseet i Skövde (utgivare) och Centrum för lokalhistoria. I samarbete med Linköpings Universitet presenteras databasen på Internet och är ett personregister som tidigare utgivits på CD. Här finns möjligheter att söka bland över 200 000 indelta soldater (knektar, ryttare och båtsmän) som blivit registrerade inom de olika soldatregisterprojekt som finns runt om i Sverige. Ytterligare uppgifter om soldaten kan fås hos det lokala soldatregister. Och då mot en liten avgift per soldat.

Sökning kan göras på ett eller flera val på Namn, Född, Regemente, Rote och Socken där sökresultatet visas som en träfflista. Vid träff på sökt namn framgår AKT-nummer samt födelse om det är känt. För att se övriga kända uppgifter om soldaten klicka på soldatens namn i träfflistan. Där kan framgå uppgifter som t.ex. hustruns namn och födelse samt de som är ansvariga för registreringen av respektive regemente.

Utgiven av Centrala Soldatregistret.

www.liu.se/tema/databaser/search.php?id=49

Mormonernas register forts.:

längder, som ju är unika för Sverige. Vigsellängderna i Tyskland innehåller istället värdefull information om föräldrarna till kontrahenterna. Jag har i alla fall fått fram uppgifter jag inte hade förut. Jag har också beställt filmer från andra för mig intressanta församlingar i dessa trakter och utan att resa till dessa platser kunnat samla nya uppgifter.

Besök gärna mormonkyrkan

Avslutningsvis vill jag varmt rekommendera den fantastiska resurs för släktforskarna som mormonernas arkiv utgör. Dessutom blir man mycket väl mottagen av de vänliga och hjälpsamma personer som förestår släktforskarrummet.

Fakta

Beställningsavgift 25 kronor per rulle. Täcker kostnaden för transporten tur och retur Salt Lake City – Göteborg.

Det tar några veckor innan rullarna kommer men sedan får man använda de stora fina läsapparaterna utan kostnad.

Släktforskarrummet är öppet tisdagar och torsdagar 17.30 – 20.30. Filmerna ligger kvar i två månader. Vill man behålla dem längre får man betala en extra avgift.

Mormonkyrkor finns på flera håll i landet. Jag förutsätter att servicen är lika god där.

Källkritik och gamla anor

Av Ragnhild Ericsson, Trelleborg

Det är mången släktforskarens dröm att bland sina anor finna flera förnämna förfäder, gärna långt tillbaka i tiden. En påtagligt populär person i sammanhanget är den norske kungen från tiden kring 900, Harald Hårfager. Det finns faktiska förutsättningar att finna ett flertal av hans ättlingar, eftersom han hade ett tjugotal söner med sju skilda mödrar.

Av en yngre person i min omgivning fick jag frågan: "Vem var Harald Hårfager?" Jo, han var norsk kung ungefär 860–933 och lyckades skapa ett helt Norge av alla småriken. Han utnämnde sin och Ragnhild Eriksdotters son Erik Blodyx till överkonung. I senaste uppslagsverket läser man att Halvdan Svarte (825–860) tillhörande den norska grenen av Ynglingaätten uppges ha varit far till Harald Hårfager. Kunde man finna fler förfäder?

Harald Hårfagers härkomst

Några primära källor finns inte att tillgå, men vad kan man få fram ur vanliga uppslagsböcker? Jag använde mig av den urgamla upplagan *Ugglan av Nordisk familjebok*, 1904–1922, *Svensk Uppslagsbok* 1947–1955 års upplaga, *SU*, och *Nationalencyklopedin* 1989–1996, *NE*.

Efter *Ugglan* kunde jag få fram följande förfäder till Harald:

1. Ingjald Illråde
2. Olof Trätälja
3. Halvdan Vitben
4. Ejstein
5. Halvdan Milde
6. Gudröd Veidekonge
7. Halvdan Svarte

Ynglingatal

I *Ugglan* kan man läsa om Olof Trätälja, som levde omkring 650, att han var son av Uppsalakonungen Ingjald Illråde "enligt Snorre Sturlassons *Ynglingasaga* och andra isländska källor" och "Till hans son Halvdan Vitben leddes sedermera genom fyra led Harald Hårfagers ättartal [stamtavla]. O. är liksom sina företrädare och efterföljare en historisk personlighet, och Snorres uppgifter om honom, som till största delen är hämtade ur den från andra hälften av 800-

talet härrörande norska dikten *Ynglingatal* äro antagligen i huvudsak riktiga." Fokus i detta skaldestycke har lagts på konungarnas död och begravning.

I *SU* står om *Ynglingatal*: "Författaren har haft en stor skaldebegåvningsförmåga att göra en skildring av dödsfall till en underhållande, stundom mustigt poängterande samling berättelser. Om deras historicitet kan intet med säkerhet upplysas, men visst är att Ottar och Adils funnits till – de tillhöra bevisligen 500-talet". (Uppsala Högar)

Men det senare omdömet i *NE* är att *Ynglingatal* genom att den innehåller en del kristet tankegods kan vara en genealogisk konstruktion från 1100-talet!

Ynglingaätten

Ugglan har en lång artikel om Ynglingaätten, den fornnordiska konungaätt som i historisk tid innehade Norges tron från och med Harald Hårfager. Namnet användes också, skriver *Ugglan*, om dennes förfäder och andra verkliga eller uppiktade medlemmar av släkten. Med Olof Trätälja slutar raden av svenska Ynglingar och Halvdan Vitben betecknas som norsk Yngling. Men man infojar en brasklapp: denne kan ha haft en annan Olof från de värmländska skogarna till far! Först med Harald Hårfager är man inne i en tid med fler källor tillgängliga.

SU konstaterar 40 år senare att Ynglingaätten var svearnas gamla, från gudarna stammande konungasläkt. Den primära källan om denna är *Ynglingatalet*.

I *NE* läser man efter ytterligare 40 år om Ingjald Illråde och Olof Trätälja att de var konungar av Ynglingaätten med osäker historisk existens. Där står också, att Ynglingaätten var en sveaätt med säte i Uppsala. Genom Ingjald Illrådes död förlorades kontrollen över Gamla Uppsala. Med Olof Trätälja flyttades ätten via Värmland till Vestfold i Norge. (Men . . . existerade de båda ?) Från Vestfold härstammade den norske kungen och "riksenaren" Harald Hårfager.

Men på annat ställe står i *NE* att några säkra anknytningar har man inte funnit mellan kungadömet i Uppsala och Vestfold. "Ingen av Ynglingaättens konungar kan med säkerhet anses historiska" och även Ynglingaätten kan betraktas som en lärd och sen konstruktion är slutomdömet i *NE*.

Källkritik

Det är inte lätt att dra några slutsatser alls ur denna sammanställning av citat, byggd på sekundära källor, som bygger på sekundära källor bestående av citat ur andra källor . . . Några få primära källor skall enligt vissa källor finnas på Island, men huvudkällan *Ynglingatalen* finns bara i form av citat hos Snorre. Och citat kan väljas efter olika kriterier, det vill säga hur man vill . . .

Framställningen i *Ugglan* följer den traditionella uppfattningen. Om den första källan är säker kan traditionen ha rätt. I *SU* är formuleringarna försiktigare – inget kan med säkerhet sägas. I *NE* däremot finner man såväl den traditionella uppfattningen som en nyare, där källkritiken slagit rot i historieforskningen så att allt anses vara endast efterkonstruktioner. Men vad utgår dessa ifrån?

Gamla källor i ny form

Även om det kan finnas flera källor från Harald Hårfagers regeringsperiod, så befinner man sig fortfarande väldigt nära myternas tid, och i Norge. De äldre källor som finns är ofta i form av nedskrivna, daterade avtal, diplom eller brev, dokument som bland annat visar att personerna då ännu levde och verkade. Under stormaktstiden i Sverige började man att samla in och skriva av medeltidsdokument och 1829 startade man att trycka avskriftssamlingarna i *Svenskt diplomatarium*, som ges ut av Riksarkivet. För bohussläktingar finns ett motsvarande diplomatarium från Norge. Numera kan man också finna medeltidsdokumenten i digitaliserad form.

Men hur långt behöver den vanlige släktletaren gå, kanske i en jakt efter förnämna anor? Det är bara att ösa ur källor – av olika kvalitet – på alla möjliga och omöjliga ställen och "dubbelkolla" om det är nödvändigt. Det är också bra att anteckna . . . Och i letandet efter någon helt annan, så dyker rätt person nog upp. Är det då "den fina anan" så är förmodligen sambanden redan kartlagda! Med källor och allt. Den verkligt inbitne släktforskaren försöker kontrollera källorna. Den vanlige släktletaren gör som *Ugglan*, sväljer uppgifterna med hull och hår.

Listan med Harald Hårfagers förfäder är byggd efter sekundära källor från förra sekelskiftet. Källkritik gör den idag starkt ifrågasatt. Men det låter kanske bättre att vara ättling till Harald Hårfager omkring 900 än till Ingjald Illråde, även om han kan ha levt några hundra år tidigare.

Nya register i Släktdatas arkiv

Register som tillkommit sedan Släktdata Nr 1 2003 trycktes.

Församling	Län	Bok	Period	Antal tot.	Antal nya	Registrerat av	Filnamn	SCB-kod	Anm.
Bergum	O	Vigda	1742-1844	514	514	Rolf Eknefelt	BERGM-V1	141902	
Bäve	O	Döda	1860-1920	1.606	1.606	Håkan Andersson	BAVE-D1	148512	
Göteborg Tyska	O	Födda	1764-1770	209	209	Mats-Olof Sander	TYGBG-F1	148025	
Göteborg Tyska	O	Vigda	1726-1774	354	354	Mats-Olof Sander	TYGBG-V1	148025	
Herrestad	O	Döda	1803-1828	1.293	1.293	Christer Haglund	HRSTO-D3	148510	
Herrestad	O	Födda	1803-1829	1.866	1.866	Christer Haglund	HRSTO-F2	148510	
Herrestad	O	Vigda	1803-1828	422	422	Christer Haglund	HRSTO-V3	148510	
Högsäter	P	Döda	1686-1772	2.754	2.754	Martin Pehrson	HOGSA-D1	150708	
Högsäter	P	Döda	1773-1860	3.454	3.454	Martin Pehrson	HOGSA-D2	150708	
Järbo	P	Födda	1688-1860	3.785	5	Martin Pehrson	JARBO-F3	150704	
Klädesholmen	O	Döda	1795-1920	1.828	1.828	Marit Karlsson	KLADE-D1	141904	
Klädesholmen	O	Födda	1795-1920	2.792	2.792	Marit Karlsson	KLADE-F1	141904	
Klädesholmen	O	Vigda	1795-1920	542	542	Marit Karlsson	KLADE-V1	141904	
Klövedal	O	Döda	1779-1920	3.732	3.732	Marit Karlsson	KLOVE-D2	141905	
Klövedal	O	Födda	1779-1920	5.127	5.127	Marit Karlsson	KLOVE-F2	141905	
Klövedal	O	Vigda	1809-1920	998	998	Marit Karlsson	KLOVE-V2	141905	
Korsberga	R	Födda	1727-1769	796	796	Margareta Ekelund	KORSR-F1	168408	
Korsberga	R	Vigda	1727-1767	211	211	Margareta Ekelund	KORSR-V1	168408	
Korsberga	R	Vigda	1860-1920	505	505	Martin Pehrson	KORSR-V2	168408	
Kungshamn	O	Födda	1921-1930	497	29	Lars-Göran Mattsson	KUHAM-F3	142701	1)
Naverstad	O	Födda	1688-1790	5.119	0	Håkan Andersson	NAVER-F4	143504	2)
Råggård	P	Födda	1691-1860	2.863	2.863	Martin Pehrson	RAGRD-F3	150705	
Rännelanda	P	Födda	1675-1860	3.653	3.653	Martin Pehrson	RANNL-F2	150707	
Rönnäng	O	Döda	1797-1920	2.295	2.295	Marit Karlsson	RONNA-D1	141903	
Rönnäng	O	Födda	1797-1920	3.973	3.973	Marit Karlsson	RONNA-F1	141903	
Rönnäng	O	Vigda	1797-1920	681	681	Marit Karlsson	RONNA-V1	141903	
Stenkyrka	O	Födda	1779-1830	5.170	5.170	Marit Karlsson	STNKO-F1	141902	
Stenkyrka	O	Födda	1831-1875	5.107	5.107	Marit Karlsson	STNKO-F2	141902	
Stenkyrka	O	Födda	1876-1920	5.198	5.198	Marit Karlsson	STNKO-F3	141902	
Stenkyrka	O	Vigda	1779-1920	3.604	3.604	Marit Karlsson	STNKO-V1	141902	
Torp	O	Döda	1689-1920	4.813	0	(se dokum.posten)	TORP-D6	142106	3)
Torp	O	Födda	1688-1920	7.137	0	(se dokum.posten)	TORP-F6	142106	4)
Valla	O	Döda	1821-1920	3.735	3.735	Marit Karlsson	VALLA-D3	141901	
Valla	O	Födda	1821-1920	5.835	5.835	Marit Karlsson	VALLA-F3	141901	
Valla	O	Vigda	1821-1920	1.298	1.298	Marit Karlsson	VALLA-V3	141901	
Ödeborg	P	Vigda	1748-1792	276	276	Margareta Ekelund	ODEBO-V1	150702	
Örby	P	Döda	1762-1810	1.825	1.825	Jörgen Frosthage	ORBY-D1	156305	
Örby	P	Födda	1762-1810	2.410	2.410	Jörgen Frosthage	ORBY-F1	156305	
Örby	P	Vigda	1738-1810	703	703	Jörgen Frosthage	ORBY-V1	156305	
Summa:				98.980	77.663				

1) Ersätter KUHAM-F2 2) Ersätter NAVER-F2 3) Ersätter TORP-D5 4) Ersätter TORP-F5

Internet eller CD

Man kan ladda ner våra register från vår hemsida: <http://www.slaktdata.org> Om man vill ha ett flertal register är det dock oftast ekonomiskt att köpa vår CD. På den finns alla våra register och programmet QA (med en liten manual). Den kostar inom Sverige 75 kr inkl. porto och beställs från

Allan Palmgren Kringalles väg 24 C, 443 34 Lerum, tel 0302-12089.

Allans E-post-adress: allan.palmgren@mailbox.swipnet.se

Observera!

Det finns fel i nästan alla register. Se därför om möjligt själv efter vad som står på mikrokorten!

Ett register är endast en förteckning över punkter i kyrkoboken, avsedd att underlätta vidare sökning.

Avsändare: Föreningen Släktdata, Nedergårdsgatan 18, 416 54 Göteborg

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
återsändes försändelsen med
den nya adressen angiven.

Välkommen till Föreningen Släktdatas Höstprogram.

Kalendarium hösten 2003

Program för GöteborgsRegionens Släktforskare och Släktdata:

- Lördagen den 6 sept. kl. 12.00. GRS** Promenad i Majorna med **Gamla Majgrabbar**
Anmälan, kostnad m.m. se nr 3 av Västanbladet!
- Måndagen den 13 okt. kl. 18.30 GRS** Föreningskväll, **Kjell Åberg** om mantalslängder, jordeböcker m.m.
Kaffeservering. **Anmälan senast torsdagen innan. Avgift 50:-**
- Lördagen den 18 okt. kl. 11.00 Släktdata** **Höstmöte på Nordengården**
- Söndagen den 9 nov. kl. 10-14. GRS** **ÖPPET HUS** i GRS lokaler på Erik Dahlbergsgatan. "Släktforskarakut".
- Måndagen den 17 nov. kl. 18.30 GRS** Höstmöte med föredrag av **Karin Edvall** Kaffeserv. **SEK 50:-**
Kaffeservering. **Anmälan senast torsdagen innan. Avgift 50:-**

Upplysningar och anmälan till GRS aktiviteter:

Stina Börjesson tel 031-25 75 55 eller Karin Holger tel 031-408520

För GRS aktiviteter gäller adressen Erik Dahlbergsgatan 36B om inget annat anges.

Årets Släktforskartägar äger rum i regi av Blekinge Släktforskarförening

Sveriges Släktforskarförbunds årsstämma hålls i år i Ronneby

...ur Programmet:

Fredag 22 augusti

Världsarvsutflykten Karlskrona

Ordförandekonferens, Redaktörskurs - Tidningar, Redaktörskurs - Internet, Cirkelledarkonferens

Lördag 23 augusti

Invigning av släktforskartägar

Föreläsning *EMIBAS i våra hjärtan - nytt liv i gammalt projekt* Anna-Lena Hultman och Ted Rosvall

Riksstämman

Söndag 24 augusti

Utställningen öppnar

Förfädernas liv i bilder Föreläsning - Kony Södring

Danskar eller svenskar, borgare och bönder i 1600-talets Blekinge Föreläsning - Kalle Bergman

Pesten i Blekinge, flottan och båtsmännen Föreläsning - Bodil Persson, Stora Salen

På marginalen - människor och landskap i blekingsk skogsbygd Föreläsning - Thomas Persson

Utförligt reportage kommer i TIDNINGEN SLÄKTDATA